

DIE XXIII. FEBRUARII

IN FESTO

S. PETRI DAMIANI,

CARDINALIS, EPISCOPI OSTIENSIS

ET ECCL. DOCT.

DUPLEX.

In utrisque vesperis añã. *O Doctor.*
mer. supr.

Oratio.

Concede nos quæsumus Deus B. Petri Conf. tui, atque Pontif. monita, et exempla sectari; ut per terrestrium rerum contemptum, æterna gaudia consequamur. Per Dominum. etc.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occur. In Quadrag. *Fidelis serm.* de Com.

IN II. NOCTURNO.

PLECTIO IV.
etrus Ravennæ honestis Parentibus natus, adhuc lactens á Matre numerosæ prolis pertæsa adjicitur, sed domesticæ Mulie-

ris opera semivivus exceptus, ac recreatus, Genitrici ad humanitatis sensum revocatæ redditur. Utroque orbatus Parente, tamquam vile mancipium sub aspera Fratris tutela duram servitutem exercevit. Religionis in Deum, ac pietatis erga Patrem egregium tunc specimen dedit; inventum siquidem forte nummum, non propriæ inediæ sublevandæ, sed Sacerdoti, qui divinum Sacrificium ad illius expiationem offerret, erogavit. A Damiano Fratre, á quo, uti fertur, cog- nomen accepit, ejus cura litteris eruditur, in quibus brevi tantum profecit, ut Magistris admirationi esset. Cum autem liberalibus scientiis flo- reret, et nomine, eas cum laude docuit. Interim, ut Corpus rationi subderet, sub mollibus vestibus cilicium adhibuit, jejuniis, vigiliis, et orationibus solerter insis- tens. Calente juven- ta, dum carnis sti- mulis acriter urge- retur, insultantium libidinum faces ri- gentibus fluvii mer- sus aquis noctu ex- tinguebat; tum ve- nerabilia quæque

loca obire, totumque Psalterium recitare consueverat. Opera assidua Pauperes levabat, quibus frequenter pastis convivio, propriis ipse manibus ministrabat.

PLECTIO V.
 Perficiendæ magis vitæ causa in Avellanensi Eugubinae Diocesis Cœnobio Ordini Monachorum Sanctæ Crucis Fontis Avellanæ á B. Ludolpho S. Romual. discip. fundato nomen, dedit. Non ita multo post in Monasterium Pomposianum, mox in Cœnobium S. Vincen-

tii Petrae Pertusæ ab Abbate suo missus, utrumque Asceterium verbo sacro, præclaris institutionibus et moribus excoluit. Ad suos revocatus post Præsidis obitum Avellanitarum Familiæ præficitur, quam novis variis, in Locis extractis Domiciliis, et sanctissimis institutis ita auxit, ut alter ejus Ordinis Parens, ac præcipuum ornamentum jure sit habitus. Salutarem Petri sollicitudinem alia quoque diversi instituti Cœnobio, Canonico-
 rum conventus, et Populi sunt experti.

Urbinati Diocesi et consentaneis E-
 non uno nomine piscopali ministe-
 profuit: Theuzoni rio operibus gessit.
 Episcopo in causa
 gravisima assedit,
 ipsumque in recte
 administrando E-
 piscopatu consilio,
 et opera juit. Di-
 vinarum contem-
 platione, corporis
 macerationibus, cæ-
 terisque spectatæ
 Sanctimonie exem-
 plis excellit. His
 motus Stephanus
 IX. Pontifex Maxi-
 mus eum, licet in-
 vitum, et reluctan-
 tem Sanctæ Roma-
 ne Ecclesiæ Cardi-
 nalem creavit, et
 Ostiensem Episco-
 pum, quas Petrus
 dignitates splendi-
 dissimis virtutibus

LECTIO VI.

Difficillimo tem-
 pore Romanæ Ec-
 clesiæ, Summisque
 Pontificibus doctri-
 na, Legationibus,
 aliisque susceptis
 laboribus, mirifice
 adfuit. Adversus Ni-
 colaitarum, et Si-
 moniacam Haereses
 ad mortem usque
 strenuè decertavit.
 Hujusmodi depul-
 sis malis, Mediolan-
 nensem Ecclesiæ Ro-
 manæ conciliavit.
 Benedicto et Ca-
 daloo falsis Pontifi-
 cibus fortiter resti-
 tit. Henricum quar-

tum Germaniæ Regem ab iniquo Uxoris divortio deterruit; Ravennates ad debita Romano Pontifici obsequia revocatos sacris restituit. Canonicos Veliternos ad sanctioris vitæ leges composuit. In Provincia præsertim Urbinate vix ulla fuit Episcopalis Ecclesia de qua Petrus non sit benemeritus; Eugubinam, quam aliquando creditam habuit, multis levavit incommodis; alios alibi quando oportuit, perinde curavit, ac suæ essent tutelæ commissæ. Cardinalatu, et Episco-

pali dignate depositis, nihil de pristina juvandi Proximos sedulitate remisit. Jejunium sextæ feriæ in honorem S. Crucis Jesu-Christi, horarias Beatae Dei Genitricis preces, ejusque die Sabbato cultum propagavit. Inferendæ quoque sibi verberationis morem ad patratorum scelerum expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miraculis et preclaré actis illustris, dum é Ravennate Legatione rediret, Faventie octavo Calendas Martii migravit ad Christum. Ejus Cor-

pus ibidem apud Cistercienses multis miraculis clarum frequenti Populorum veneratione colitur. Ipsum Faventini non semel in præsentî discrimine propitium experti Patronum apud Deum delegerunt: Leo vero Duodecimus Pontifex Maximus Officium, Missamque in ejus honorem tamquam Confessoris Pontificis, quae aliquibus in Diœcesibus atque in ordine Camaldulensium jam celebrabantur, ex Sacrorum Rituum Congregationis Consulto, addita Doctoris qualitate ad universam extendit Ecclesiam.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium *Vos estis sal terræ* de Com. Doct. Missa *In medio Ecclesiæ*. I. or. pr. Cr.

URBIS, ET ORBIS.

Providentissimus Deus, qui electam suam Sponsam Ecclesiam super Apostolorum, et Prophetarum fundamentum posuit, eamque summo angulari lapidi Christo Jesu innixam voluit, sapientissimo cavet consilio, ut ad illius præsidium jugiter egregii, sanctique vigilarent Pastores, qui non modo sublimioris virtutis exemplo fidelium Ecclesiæ filiorum mores ad justitiam pietatemque celebres eosdem in

Fidei veritate consolidarent. Hos propterea Divinus præceptor Sal Terræ, Mundiquæ Lumen nuncupavit, qui non vivæ tantum vocis officio, cæterorum Pastorum instar sibi commissam plebem, sed cunctos Christi fideles omniumque sæculorum posteritatem conscriptis Libris sapientia et doctrina refertis, etiam extincti erudire non cessant. Quos inter eminent etiam S. PETRUS DAMIANUS ab sa. me. Stephano IX. alias X. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis creatus, et Ostiensis Episcopus renunciatus, qui Sæculo XI. Dei Ecclesiam meritis, et doctrinis illuminavit, designatus idcirco Scriptorum elogio Vir et sanctitate et doctrina per sua tempora clarus. Hujus porro sanctissimi Viri de universa Ecclesia tot nominibus optime meriti nondum extensum fuisse Festum Senatus Patres, ita Summum Ecclesiæ Hierarcham, et Caput Pontificem Maximum Leonem XII. per Postulatoriam Epistolam Sacri Cardinalium Collegii nomine deprecati sunt, ut ex Sacrorum Rituum Congregationis Consulto ejusdem S. Petri Damiani Festum celebrari præcipiat universam in Ecclesia septimo Kalendas Martii cum Officio, et Missa de Communi Doctorum, necnon cum Lectionibus, et Oratione propriis jam pro aliquibus Locis adprobatis. Qua Postulatoria uno cum Animadversionibus R. P. D. Virgilii Pescetelli Sanctæ Fidei Promotoris, et Advocati ac Procuratoris Responsonibus diligentissimis in ordinario Sacrorum Rituum Cætu ad Vaticanum sub infrascripta die coactò delata, Emi. et Rmi. Patres Sacris Ritibus tuendis præpositi, audita relatione Emi., et Rmi. Domini Cardinalis Julii Maria De-Somalea Episcopi Ostiensis, et Veliterni Ponentis, eidemque Congregationi Præfecti, momentis omnibus hinc inde allatis sedulo liberatis, matureque discussis, unanimi consensu rescribendum censuerunt. = Consulendum Ssmo. pro gratia. = Die 27 Septembris 1828.

Facta autem de præmissis omnibus et singulis SS. Domino Nostro Leonis XII. Pont. Max. per me infrascriptum ejusdem Sacræ Congregationis Secretarium relatione, Sanctitas Sua in omnibus annuendo, Sacræ Congregationis Rescriptum adprobavit et confirmavit, ac S. Petrum Damianum Doctorum Albo recensuit, ejusque Officium sub ritu dup. min. cum Lectionibus primi Nocturni de Scriptura instar concessionis factæ Clero Ravennaten. de Anno 1723 ad universam extendit Ecclesiam, ac desuper Generale Decretum Urbis, et Orbis expediri præcepit. Kalendas Octob. ejusdem anni 1828.

ILLERDÆ:

IN OFFICINA VIDUÆ COROMINAS TYP.

ANNO MDCCCXXXV.